Súd:	Krajský súd Prešov
Spisová značka:	3To/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8720010355
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Marián Sninský
ECLI:	ECLI:SK:KSPO:2022:8720010355.6

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Rastislav Varga, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.04.2022 v Prešove vo veci obžalovaného U. G. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/37/2020 zo dňa 24.05.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 320 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 281 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku zastavuje trestné stíhanie vedené proti obžalovanému U. G., nar. XX.XX.XXXX Y. J., trvale bytom J., F. R. V. Č.. XXXX/X, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 14.03.2019 v čase okolo 10.20 hod. v budove Okresného súdu Poprad na Štefánikovej ulici 100/71, po prerušení pojednávania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 4T/11/2019, počas toho, ako mu pracovník Zboru väzenskej a justičnej stráže stržm. J.. F. Z.Á., J.. prikladal služobné putá, sa začal správať agresívne, najprv vynadal stržm. J.. F. Z., J.. slovami: „ty kokot, chuj, špina ty uvidíš“, potom nerešpektoval jeho výzvu, aby sa upokojil a aby ho nasledoval a následne na stržm. J.. F. Z., J.. zaútočil tým spôsobom, že sa postavil do bojového postoja a celou svojou váhou a silou sa vyrútil proti stržm. J.. F. Z., J.., udrel ho hlavou, rukami a ramenami do jeho hrude, pričom stržm. J.. F. Z., J.. potlačil dozadu, načo bol stržm. J.. F. Z., J.. spacifikovaný, ale pritom so stržm. J.. F. Z., J.. zápasil a kládol aktívny odpor a keď bol v predklone, tak sa snažil spútanými rukami uchopiť služobnú zbraň stržm. J.. F. Z., J.., ktorý mu v tom zabránil, pri vyvádzaní stržm. J.. F. Z., J.. z pojednávacej miestnosti č. 26, na prahu dverí tejto pojednávacej miestnosti č. 26 uhryzol stržm. J.. F. Z., J.. do pravej ruky a kopol ho do ľavého predkolenia, v dôsledku čoho bol stržm. J.. F. Z.Č., J.. opätovne spacifikovaný a preeskortovaný do eskortnej miestnosti v budove Okresného súdu Poprad, pričom počas eskorty stržm. J.. F. Z., J.. povedal: „nájdem si ťa aj tvoju rodinu a pôjdete do piči“, čím stržm. J.. F. Z., J.. spôsobil otvorenú ranu v časti zápästia a ruky, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie, bez obmedzenia na obvyklom spôsobe života.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. 4T/37/2020 zo dňa 24.05.2021 uznal obžalovaného U. G., nar. XX.XX.XXXX Y. J., trvale bytom J., F. R. V. XXXX/X, vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 14.03.2019 v čase okolo 10.20 hod. v budove Okresného súdu Poprad na Štefánikovej ulici 100/71, po prerušení pojednávania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 4T/11/2019, počas toho, ako mu pracovník Zboru väzenskej a justičnej stráže stržm. J.. F. Z., J.. prikladal služobné putá sa začal správať agresívne, najprv vynadal stržm. J.. F. Z., J.. slovami: „ty kokot, chuj, špina ty uvidíš“, potom nerešpektoval jeho výzvu, aby sa upokojil a aby ho nasledoval a následne na stržm. J.. F.

Z., J.. zaútočil tým spôsobom, že sa postavil do bojového postoja a celou svojou váhou a silou sa vyrútil proti stržm. J.. F. Z., J.., udrel ho hlavou, rukami a ramenami do jeho hrude, pričom stržm. J.. F. Z., J.. potlačil dozadu, načo bol stržm. J.. F. Z., J.. spacifikovaný, ale pritom so stržm. J.. F. Z., J.. zápasil a kládol aktívny odpor a keď bol v predklone, tak sa snažil spútanými rukami uchopiť služobnú zbraň stržm. J.. F. Z., J.., ktorý mu v tom zabránil, pri vyvádzaní stržm. J.. F. Z., J.. z pojednávacej miestnosti č. 26, na prahu dverí tejto pojednávacej miestnosti č. 26 uhryzol stržm. J.. F. Z., J.. do pravej ruky a kopol ho do ľavého predkolenia, v dôsledku čoho bol stržm. J.. F. Z., J.. opätovne spacifikovaný a preeskortovaný do eskortnej miestnosti v budove Okresného súdu Poprad, pričom počas eskorty stržm. J.. F. Z., J.. povedal: „nájdem si ťa aj tvoju rodinu a pôjdete do piči“, čím stržm. J.. F. Z., J.. spôsobil otvorenú ranu v časti zápästia a ruky, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie, bez obmedzenia na obvyklom spôsobe života.

Za to mu bol uložený podľa § 323 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. f), písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 28 /dvadsaťosem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal obžalovaný odvolanie, ktoré následne vlastnými podaniami, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil. Považoval napadnutý rozsudok za nesprávny a nezákonný tak vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste. Poukazoval na to, že podľa jeho názoru, už bol za skutok, za ktorý bol uznaný vinným v predmetnom konaní potrestaný, keď podľa správ ÚVTOS Banská Bystrica za uvedený skutok mu bol uložený disciplinárny trest „celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na 10 dní“ a bol za uvedený skutok umiestnený v oddieli s bezpečnostným režimom, čím mu bola intenzívnym spôsobom postihnutá jeho osobná sloboda. Odkazoval tak na zásadu “ne bis in idem“ vyplývajúcu nielen zo zákonov, ale aj z článku 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zakotvuje právo nebyť opakovane súdený alebo trestaný, najmä na rozhodnutie vo veci Európsky súd pre ľudské práva / ESĽP/ Sergej Zolotuchin proti Ruskej federácii č. 14939/03 z 10.02.2009, dodajúc, že podľa jeho názoru, súd prvého stupňa porušil zásadu „ne bis in idem“ a rozhodol o jeho vine. Popri tom po vykonanom dokazovaní existujú dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, keďže vina mu nebola dokázaná, pričom súd prvého stupňa mal aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“ a spod obžaloby ho mal oslobodiť. Obžalovaný vychádzal z vlastného hodnotenia dôkazov, najmä z toho, že, podľa jeho názoru, výpoveď svedka poškodeného J.. F.. Z., J., je účelová a poznačená zásadnými rozpormi, keď tento svedok najprv v zápisnici o podaní vysvetlenia zo dňa 15.03.2019 tvrdil, že mu po prerušení pojednávania začal vulgárne nadávať „ty kokot, chuj, špina, ty uvidíš“ a následne malo dôjsť k priloženiu pút, no na hlavnom pojednávaní tento poškodený uvádzal, že keď mu chcel zapnúť putá, tak sa poškodenému mal vulgárne vyjadrovať slovami „choď do piče, čo chceš“. Podľa obžalovaného ale výsluchom svedka F. bolo vyvrátené, že by verbálne napadol poškodeného takým spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, pričom tieto vulgárne vyjadrenia majú diametrálne odlišný význam a tvrdenie poškodeného, že ho mal napadnúť po založení pút hlavou do hrude, spochybňuje zvukový záznam z hlavného pojednávania vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 4T/11/2019 zo dňa 14.03.2019, z ktorého táto skutočnosť nevyplýva, rovnako táto skutočnosť nevyplýva ani zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vedenej na Okresnom súde Poprad sp. zn. 4T/11/2019 zo dňa 14.03.2019. Podľa obžalovaného, vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní výsluchom poškodeného nebolo preukázané, že sa snažil spútanými rukami uchopiť služobnú zbraň poškodeného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, nakoľko z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní vyplýva len toľko, že mu mal rukami siahať na pravú nohu, na ktorej mal poškodený založenú služobnú zbraň. Za účelové potom označil tvrdenie poškodeného, ktorý v úradnom zázname ÚVV a ÚVTOS Prešov č. ÚZ 54/2019 zo dňa 14.03.2019 uvádzal, že on sa mu mal vyhrážať aj iným prítomným príslušníkom, a to už počas prikladania pút, pričom svedok F., ako člen eskorty, vyvrátil tvrdenie, že by sa mu vyhrážal. Prepis zvukovej nahrávky, nachádzajúci sa v spise, nezodpovedá zvukovej nahrávke, je neúplný a nesprávny a žiadny útok z jeho strany voči poškodenému na nahrávke nie je zaznamenaný. Zvuková nahrávka tiež vyvracia tvrdenie svedka F., že útok hlavou proti poškodenému J.. F.. Z., J., mal nastať bezprostredne hneď po založení pút. Obžalovaný dodal, že podľa jeho názoru nie je žiadne logické vysvetlenie, prečo by sa mal v čase, keď už bol spútaný, dopustiť útoku, a to počas prestávky pre neho dôležitého pojednávania, a to ešte pred vyhlásením rozhodnutia, čo by svojím konaním, ktoré sa mu kladie za vinu, dosiahol, najmä, ak mu ostávali necelé dva mesiace do prepustenia z výkonu trestu. Takéto konanie by bolo absolútne

nezmyselné a neprimerané následkom, ktoré by mu z takéhoto konania hrozili. Obžalovaný vytýkal okresnému súdu, že na podklade vykonaných dôkazov nesprávne vyhodnotil konanie, za ktoré ho uznal vinným, ako útok na verejného činiteľa, lebo prípadné kladenie odporu pri predvádzaní nemožno považovať za útok na verejného činiteľa. Takto obžalovaný uzavrel, že podľa jeho názoru, na základe výsledkov vykonaného dokazovania za takejto dôkaznej situácie, nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, opísaný vo výrokovej časti rozsudku.

Okrem uvedeného odôvodnenia prostredníctvom obhajcu, odvolanie písomne zdôvodnil aj sám obžalovaný. V dôvodoch odvolania po zhrnutí obsahu napadnutého rozsudku namietal, že tento považuje za nesprávny a nezákonný vo všetkých výrokoch, nakoľko žiadny relevantný dôkaz nepreukázal jednoznačne, že spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Jeho vina bola postavená najmä na výpovediach svedka F., Z. a listinných dôkazoch, pričom podľa zvukového záznamu z hlavného pojednávania dňa 14.03.2019 vo veci sp. zn. 4T/11/2019, vo vzťahu k uvedeným výpovediam nie je absolútne preukázané, že sa mal dopustiť verbálnych útokov, naopak, evidentne tieto skutočnosti sú spochybňované. Poukázal aj na skreslené a účelové výpovede svedka Z., ktorý mal vypovedať pred sudcom E.. P., že ho opakovane vyzýval, aby sa postavil, čo nerešpektoval, na čo mu mal svedok F., keď už sa postavil, nasadiť putá, na čo mal on sa hýbať, brániť a vulgárne nadávať a nerešpektujúc ďalšie výzvy mal napadnúť poškodeného Z., ktorý ho spacifikoval, avšak voči nemu mal klásť aktívny odpor a ďalej na poškodeného útočiť pri odchode z pojednávacej miestnosti a snažil sa uchopiť služobnú zbraň, spútaný a spacifikovaný. Ďalej mal opakovane poškodeného Z. napadnúť, následne mal byť odvedený do eskortnej miestnosti Okresného súdu Poprad, kde sa mal poškodenému aj jeho rodine vyhrážať. Uvedené je v rozpore so skutočnosťou a tvrdenia poškodeného sú účelové a vymyslené, čo preukazuje zvukový záznam z hlavného pojednávania dňa 14.03.2019 vo veci sp. zn. 4T/11/2019. Nebol nijakým spôsobom opakovane vyzývaný, aby sa postavil, len, aby si vzal svoje veci zo stola. Svedkovia poškodení chceli len zakryť svoje nezákonné konanie, keď mu svedok Z. nasadil silno putá a mal na neho kričať, na čo sa ohradil a to vyvolalo agresívne správanie poškodeného, ktoré malo za následok, že spadol a následne bol fyzicky napadnutý, pričom obaja poškodení ho napádali aj po opustení pojednávacej miestnosti a aj neskôr v eskortnej miestnosti súdu. Po prevezení do ÚVTOS Prešov bol na lekárskom vyšetrení, kde odmietol podpísať lekársku správu, pretože sa jeho zranenia tam popísané nezhodovali s realitou. Dodal, že jeho tvrdenia by boli potvrdené kamerovými záznamami z chodby okresného súdu, ktoré ale neboli zabezpečené, a tak vytýkal, že orgány činné v trestnom konaní nezistili skutkový stav a vychádzali len z výpovedí svedkov F. C. Z., čím porušili ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./. Namietal aj obsah lekárskej správy ohľadom zranení poškodeného Z.. Svoje odvolanie následne doplnil o ďalšie písomné dôvody, v ktorých v podstate zopakoval už skôr prezentované odvolacie námietky, no zároveň poukázal aj na zápisnicu o podaní vysvetlenia zo dňa 15.03.2019, kde poškodený uvádzal, že mu mal po prerušení pojednávania vulgárne nadávať a následne malo dôjsť k priloženiu pút, avšak už na hlavnom pojednávaní poškodený tvrdil, že keď mu chcel zapnúť putá, až vtedy mu mal začať nadávať, čo sú rozporné tvrdenia. Opätovne poukázal na to, že zvukový záznam z hlavného pojednávania zo dňa 14.03.2019, podľa jeho názoru, jednoznačne neguje skutkový dej popísaný poškodenými, predovšetkým čo sa týka nasadenia pút a potvrdzuje od počiatku jeho verziu udalostí, keď poškodený ho len vyzval, aby si vzal svoje veci, on ho požiadal, aby na neho nekričal, čo sa niekoľkokrát zopakovalo až do upozornenia sudcu, ktorý mu povedal, aby sa upokojil. Z rovnakých dôvodov spochybnil aj zaprotokolované skutočnosti samosudcom do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré popisujú jeho agresívne správanie, čo je tiež v rozpore so zvukovým záznamom, s tým, že podľa jeho názoru, vyjadrenie samosudcu nemohlo napĺňať trestný čin útoku na verejného činiteľa, keďže k samotnému napadnutiu nedošlo. Poukazoval aj na to, že skutkový dej zachytený samosudcom bol diametrálne odlišný od popisu skutkových udalostí zo strany svedkov Z. C. F.. Účelovosť odstránenia časti nahrávky predmetného hlavného pojednávania videl v tom, že podľa jeho názoru, cieľom bolo, aby tento dôkaz nemohol použiť vo svoj prospech. V ďalšom písomnom doplnení dôvodov odvolania obžalovaný poukázal na povinnosť spísať úradný záznam o použití donucovacích prostriedkov podľa § 44 ods. 2 zákona o zbore väzenskej a justičnej stráže, keď povinnosťou svedkov Z. C. F. v zmysle § 31 ods. 2 uvedeného zákona bolo, v prípade použitia niektorého z týchto prostriedkov, túto skutočnosť ihneď hlásiť svojmu bezprostredne nadriadenému a tento prešetrí oprávnenosť ich použitia, výsledok šetrenia následne predloží riaditeľovi ústavu, ktorý vyhodnotí, či boli použité v súlade so zákonom a o výsledkoch šetrenia sa upovedomí aj dozorujúci prokurátor, k čomu však v jeho prípade nedošlo, teda použitie donucovacích prostriedkov zo strany menovaných voči jeho osobe bolo účelové s cieľom zakryť svoje konanie, čo preukazuje fakt, že ich postup nebol vôbec prešetrený nadriadenými, ani riaditeľom ústavu, ani nebol spísaný úradný záznam, na ktoré skutočnosti poukázal aj na hlavnom

pojednávaní dňa 24.05.2021, čo však prvostupňový súd nebral do úvahy, preto považoval takýto postup za nesprávne vyhodnotenie veci zo strany konajúceho súdu.

V podstate na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle zásady „ne bis in idem“ trestné stíhanie zastavil alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že v zmysle zásady „in dubio pro reo“ aby ho spod podanej obžaloby oslobodil alebo aby odvolací súd vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie za účelom vypočutia svedka B., ďalších svedkov, odsúdených a právnych zástupcov prítomných na súde dňa 14.03.2019.

Na základe takto podaného odvolania postupoval Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že trestné stíhanie obžalovaného je neprípustné.

Podľa § 9 ods. 1 písm. g) Tr. por., trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

Podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Vychádzajúc potom z vyššie uvedeného, v danom prípade, aj keď § 52 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov ustanovuje, že uložením disciplinárneho trestu nie je vylúčené trestné stíhanie odsúdeného, ak konanie odsúdeného napĺňa aj znaky skutkovej podstaty trestného činu, odvolací súd poukazuje na to, že pred týmto ustanovením má prednosť medzinárodná zmluva, a to Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a jeho protokoly.

Podľa čl. 4 ods. 1 protokolu č. 7 k Dohovoru, nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcom právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený právoplatným rozsudkom v súlade so zákonom a Trestným poriadkom tohto štátu.

Pri výklade tohto článku sú súdy viazané judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva(ďalej len „ESĽP“), ktorý rozhodol, že zákonná charakterizácia konania vo vnútroštátnom práve nemôže byť jediným relevantným kritériom pri určovaní, či možno uplatniť zásadu „ne bis in idem“ v zmysle článku 4 ods. 1 protokolu č. 7. Inak by sa aplikácia predmetného ustanovenia ponechala na uvážení zmluvného štátu v rozsahu, ktorý by mohol viesť k následkom nezlučiteľným s účelom a cieľom dohovoru. Tu odvolací súd poukazuje práve na rozhodnutie veľkého senátu vo veci Sergey Zolotukhin proti Rusku, ktorý poskytol zjednocujúci výklad týkajúci sa použitia článku 4 ods. 1 protokolu č. 7 k Dohovoru, s tým že za rozhodujúce považoval tri kľúčové otázky: 1. či prvá sankcia (správna detencia) mala trestnú povahu v zmysle čl. 6 Dohovoru, 2. či delikty, za ktoré bol sťažovateľ stíhaný, boli rovnaké (idem) a 3. či išlo o dve konania (bis).

Možno poukázať aj na judikatúru najvyššieho súdu Slovenskej republiky /R125/2012/, že základná zásada "ne bis in idem" vyjadrená v § 2 ods. 8 Tr. por. nie je obmedzená len na trestné konanie, keďže z hľadiska uplatnenia tejto zásady je rozhodujúcou totožnosť skutku a nie totožnosť právnej kvalifikácie.

Veľký senát ESĽP zdôraznil, že pojem trestné konanie použitý v článku 4 ods. 1 protokolu č. 7 k Dohovoru musí byť vykladaný vo svetle všeobecných zásad vzťahujúcich sa k pojmu trestné obvinenie zakotvenému v čl. 6 ods. 1 Dohovoru a k pojmu trestný čin uvedenému v čl. 7 Dohovoru, pričom pre posúdenie toho, či v konkrétnom prípade šlo o obvinenie z trestného činu, pripomenul tzv. Engel kritériá. Prvé kritérium spočíva v zákonnej klasifikácii činu podľa vnútroštátneho práva, druhé rieši samotnú povahu činu a tretie predstavuje mieru intenzity postihu, ktorý príslušnej osobe hrozí. Druhé a tretie kritérium sú alternatívne a nie nutne kumulatívne. Nevylučuje to však [ich] kumuláciu, ak oddelená

analýza každého kritéria neviedla k jasnému záveru, či ide o obvinenie z trestného činu (Sergey Zolotukhin proti Rusku, ods. 53, Jussilaproti Fínsku [VK], ods. 30 - 31).

Zásady vytýčené v rozsudku Engel platia pritom obdobne i vo väzenskom prostredí, pretože odsúdení, ako ani žiadna iná skupina obyvateľov, nemôže byť zbavená záruky spravodlivého konania, ktorá je cieľom ochrany poskytovanej čl. 6 Dohovoru len preto, že sa nútene zdržiavajú vo vymedzenom priestore, kde sú povinní zachovávať verejný poriadok, rešpektovať právo na zdravie iných, a teda pravidlá slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádzajú do styku. Hlavným účelom deliktu je potrestanie a odstrašenie, čo sú charakteristické rysy trestných sankcií. (Ezeh a Connors proti Spojenému kráľovstvu)

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o VTOS"), disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti alebo zákazu podľa tohto zákona, predpisov na jeho vykonanie alebo ústavného poriadku odsúdeným. Disciplinárnym previnením je aj konanie, ktoré má znaky priestupku podľa osobitných predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 zákona o VTOS, odsúdený je disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenie.

Podľa § 39 písm. b) zákona o VTOS, odsúdený je povinný plniť pokyny a príkazy príslušníka zboru a zamestnanca zboru, zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku.

Jedným z disciplinárnych trestov ukladaných za takýto delikt je podľa § 52 ods. 3 písm. f) zákona o VTOS v znení ku dňu ukladania disciplinárneho trestu, celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu až na dobu 14 dní.

Druh disciplinárneho potrestania použitého ústavom na výkon trestu predstavuje, podľa názoru odvolacieho súdu, zjavné sprísnenie podmienok obmedzenia osobnej slobody jednotlivca, ktoré navyše trvalo nezanedbateľný čas. V zmysle § 54 a § 55 zákona, totiž počas výkonu tohto disciplinárneho trestu sa odsúdený nezúčastňuje na kultúrno-osvetových, vzdelávacích činnostiach a činnostiach vo voľnom čase, nie je mu dovolené nakupovať potraviny, veci osobnej potreby a iné veci, okrem základných potrieb osobnej hygieny a ďalších potrieb osobnej hygieny a základných potrieb na korešpondenciu, telefonovať, fajčiť, prechovávať cigarety, tabak, tabakové výrobky a odpočívať na lôžku mimo doby určenej ústavným poriadkom. Odsúdený nepracuje, je však povinný upratovať na uzavretom oddiele a v prípade potreby aj vykonávať práce nevyhnutné na odstránenie havarijného stavu v ústave. Odsúdený používa určený odev. Vychádzky odsúdených umiestnených do uzavretého oddielu sa vykonávajú oddelene od ostatných odsúdených v rozsahu jednej hodiny denne. Odsúdený sa musí podrobiť osobnej prehliadke podľa pokynov príslušníka zboru, odoberú sa mu všetky veci, ktoré by mohol použiť na úmyselné poškodenie svojho zdravia alebo zdravia inej osoby a strava sa odsúdenému vydáva spravidla v cele výkonu disciplinárneho trestu.

Pri posudzovaní charakteru deliktu podľa § 39 písm. b) zákona o VTOS, dospel odvolací súd k záveru, že všeobecný charakter tohto zákonného ustanovenia (každý je povinný správať sa slušne), odstrašujúci a kárny účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 52 ods. 3 písm. f) zákona o VTOS s ohľadom aj na závažnosť uloženej sankcie vo vzťahu k povahe a následkom stíhaného konania, odôvodňujú použitie Engel kritérií. K použitiu tretieho Engel kritéria pristúpil krajský súd z dôvodu vágnosti ustanovenia § 39 písm. b) zákona o VTOS v spojení s ustanovením § 52 ods. 2 zákona o VTOS, ktoré neobsahujú ani príkladný výpočet, čo sa považuje za porušenie povinnosti zachovávať zásady slušného správania a vystupovania, čo vedie k ich vztiahnutiu na konanie v rozsahu od absolútne nepatrných z hľadiska závažnosti až po tie najzávažnejšie. Takéto konanie má trestnú povahu v zmysle článku 6 Dohovoru.

Totožnosť skutku je daná, ak sa konkrétne skutkové okolnosti týkajú toho istého obžalovaného a sú neoddeliteľne spojené v čase a mieste, pričom kľúčovým kritériom je práve totožnosť skutku, bez ohľadu na odlišnú právnu kvalifikáciu s tým, že pre zachovanie totožnosti skutku postačí, ak je aspoň sčasti totožné konanie, ktoré tvorí podstatu skutku a bolo príčinou následku.

Pokiaľ ESĽP dospel k záveru, že článok 4 ods. 1 protokolu č. 7 k Dohovoru zakazuje stíhanie pre druhý „trestný čin“, ak je tento druhý trestný čin založený na rovnakom, či v podstatných rysoch totožnom skutku, tak v predmetnom prípade je potrebné poukázať na nasledovné skutočnosti.

Odvolací súd si za účelom bližšieho preskúmania zabezpečil spis ÚVTOS Banská Bystrica č. 1158141-3/2019-DT a v kontexte uvedeného poukazuje na to, že obžalovaný U. G. bol v disciplinárnom konaní vedenom pod č. 1158141-3/2019-DT po vyjadrení sa obžalovaného k záznamu o disciplinárnom previnení, rozhodnutím Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica zo dňa 02.04.2019, uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 39 písm. b) zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že

- dňa 14.03.2019 počas vykonávajúcej eskorty na súdne pojednávanie OS Poprad nezachoval zásady slušného správania sa, a to spôsobom, že sa správal arogantne a vulgárne. Neskôr, toho istého dňa, počas pojednávania fyzicky napadol príslušníka ZVJS pričom sa mu vyhrážal ujmou na zdraví,

za čo mu bol uložený disciplinárny trest podľa § 52 ods. 3 písm. f) zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov, a to celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na dobu 10 dní. Obžalovaný bol v danom prípade zároveň poučený o práve podať proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, pričom uložený disciplinárny trest vykonal v čase od 10.04.2019 do 20.04.2019.

Zo samotného rozhodnutia o uložení predmetného disciplinárneho trestu teda vyplynulo, že účelom uloženého disciplinárneho trestu bolo nepochybne potrestanie a odstrašenie, a to vo forme výrazného obmedzenia výkonu viacerých práv odsúdeného U. G. týkajúcich sa jeho osobnej slobody.

V danej veci bol teda disciplinárne potrestaný, pričom jeho potrestanie súviselo s porušením povinnosti podrobiť sa príkazom príslušníka ZVJS, povinnosti nekonať proti tomuto verejnému činiteľovi ani verbálne ani iné násilie, teda povinnosti ktorá je v zákone o VTOS formulovaná ako povinnosť plniť pokyny a príkazy príslušníka zboru a zamestnanca zboru, zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku.

Skutková veta uvedená v obžalobe, resp. v napadnutom rozsudku, obsahuje oproti tomu vo svojej podstate identické, aj keď bližšie popísané konanie obžalovaného proti poškodenému F. Z., spôsob verbálneho aj fyzického napadnutia tohto poškodeného, pričom zahrňuje celé obdobie vykonávanej eskorty, vrátane konania obžalovaného na samotnom hlavnom pojednávaní. V posudzovanej veci ide tak v obžalobe, resp. napadnutom rozsudku, ako aj v rozhodnutí o disciplinárnom previnení o konania, v ktorých je poškodený označený ako príslušník ZVJS, ktorý vykonával služobné úkony v kontakte s obžalovaným. Z porovnania oboch uvedených skutkových viet je potom zrejmé, že totožnosť skutku je zachovaná totožnosťou konania, resp. jedná sa len o podrobnejší popis toho istého skutku.

Odvolací súd dospel k záveru, že predmetný rovnaký delikt mal povahu trestnú a v konaní, ktoré malo rysy trestného konania (obsahovalo najmä oznámenie o disciplinárnom previnení ako úkon štátneho orgánu smerujúci k začatiu disciplinárneho konania a k objasneniu skutku a zisteniu páchateľa, ku ktorému boli vypočutí dňa 14.03.2019 svedkovia H.. E. R. C. H.. Y. F. a k veci mal obžalovaný možnosť sa vyjadriť, úradný záznam o popise a príčine vzniku udalosti, informácie o účastníkoch ako spôsobu ukončenia objasňovania, po tomto vydané rozhodnutie štátneho orgánu, ktorého obsahom bol popis skutku, pomenovanie disciplinárneho previnenia odkazom na príslušné ustanovenie zákona o VTOS a disciplinárny trest, proti výroku ktorého mohla osoba uznaná za vinného podať opravný prostriedok, vyznačenie právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré bolo vykonané a znamenalo kvalitatívne širšie obmedzenie osobnej slobody tejto osoby), bol obžalovanému U. G. uložený trest, ktorého účelom bolo jeho individuálne potrestanie a individuálne a generálne odstrašenie.

Práve predmetné rozhodnutie o disciplinárnom previnení, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.04.2019 a ktoré bolo obžalovaným vykonávané výkonom disciplinárneho trestu od 10.04.2019 do 20.04.2019 a doposiaľ nebolo v predpísanom konaní zrušené, vytvára prekážku rozhodnutej veci v zmysle čl. 4 ods. 1 protokolu 7 k Dohovoru, keďže sa týka tohto istého skutku, pre ktorý bolo v preskúmavanej veci neskôr začaté trestné stíhanie, vznesené obvinenie, podaná obžaloba a vyhlásený rozsudok. Proti obžalovanému tak bolo vedené trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné, čo je dôvod

dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por.. Preto bolo namieste, bez ďalšieho, napadnutý rozsudok zrušiť a trestné stíhanie zastaviť.

Tieto dôvody viedli na neverejnom zasadnutí odvolací súd k tomu, že na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu podľa § 320 ods. 1 písm. c) Tr. por. a sám rozhodol tak, že trestné stíhanie obžalovaného U. G. ako neprípustné zastavil použitím § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. v spojení s § 281 ods. 1 Tr. por., keďže zistil, že je tu okolnosť uvedená v § 9 ods. 1 písm. g) Tr. por. a je zrejmé, že zistenú chybu nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.